

[Justitsministeren]

delige ordning, og at haglggeværer i 1970erne er anvendt ved godt halvdelen af de dødsfald, hvor skydevåben var involveret.

Regeringen er enig med arbejdsgruppen i, at der er behov for en kontrolordning også for glatløbende haglggeværer, og at disse våben kun bør kunne købes og anvendes med en særlig tilladelse. Det forslag, jeg fremsætter i dag, er i overensstemmelse hermed.

Forslaget tager hensyn til, at langt de fleste haglggeværer i dag besiddes og anvendes af jægere og sportsskytter. Jeg er enig med arbejdsgruppen i, at det for disse grupper vil være uforment med en egentlig våbentilladelse. Ordningen går derfor ud på, at adgangen til at erhverve, besidde, bære og anvende haglggeværer knyttes til besiddelsen af et jagttegn eller medlemskab af en skytteforening, der dyrker flugtskydning. Politiet skal efter forslaget samtykke, før der udstedes jagttegn, ligesom politiet skal meddele samtykke til udstedelse af våbenpåtegning på ansøgerens medlemsbevis til den pågældende skytteforening.

Der vil formentlig herudover være enkelte tilfælde, hvor en person har en rimelig interesse i at købe og anvende et haglggevær. I disse tilfælde kræves efter forslaget en egentlig våbentilladelse.

Politiet skal ved bedømmelsen af, om samtykke bør meddeles, følge den praksis, der i dag gælder, når der meddeles våbentilladelse. Afgørelsen træffes på grundlag af en vurdering af ansøgerens hidtidige vandel. Jeg har imidlertid som anført i bemærkningerne til forslaget fundet, at der er et særligt hensyn at tage til de jægere, der i dag har jagttegn, og det er derfor forudsat, at der for denne gruppe ikke lægges vægt på eventuelle kriminelle forhold, der er begået før lovens ikrafttræden.

Overgangsordningen er i øvrigt udformet i overensstemmelse med den overgangsordning, folketinget vedtog i 1963, da salonrifler blev inddraget under våbenloven. Det foreslås derfor, at personer, der lovligt er i besiddelse af glatløbende haglggeværer ved lovens ikrafttrædelse, fortsat kan besidde haglggeværene, men ikke bære eller anvende dem, medmindre de løser jagttegn eller får våbenpåtegning på et medlemsbevis til en skytteforening.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til folketingets velvillige behandling.

Holger K. Nielsen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

*Forslag til folketingsbeslutning om kønskvo-
tering til erhvervsuddannelserne.*

(Beslutningsforslag nr. B 98).

I bestræbelserne på at afhjælpe ungdomsarbejdsløsheden er det nødvendigt med foranstaltninger, der specielt er rettet mod de unge kvinders særlige problemer. Kvinderne er forholdsvis hårdest ramt af arbejdsløsheden, og en række samfundsmæssige og kønsrollebestemte faktorer vanskeliggør arbejdet med at indpasse pigerne på arbejdsmarkedet og i uddannelsessystemet.

Socialistisk folkeparti fremsatte i folketingsåret 1981-82, 2. samling, et beslutningsforslag om særlige foranstaltninger for ufaglærte unge kvinder, fortrinsvis enlige mødre, som har svært ved at komme ind på arbejdsmarkedet. (Se Folketingstidende 1981-82, 2. samling, tillæg A sp. 4455 og forhandlingerne sp. 5068 og 6026).

Nærværende forslag sigter mod at støtte de piger, som går ind i en erhvervsuddannelse i traditionelle mandefag. Det er fra alle sider erkendt, at pigerne bør motiveres til at gå ind i mandefag med relativt set rimelige beskæftigelsesmuligheder.

Arbejdsformidlingernes ligestillingskonsulenter gør et stort stykke arbejde for at hjælpe pigerne, men forslagsstillerne mener, at der er brug for yderligere tiltag, både hvad angår optagelsen på EFG-basisår og ved tildelingen af praktikpladser, og samtidig hermed skal den personlige støtte til pigerne intensiveres. I det omfang kvoteringen vil sikre flere piger i de traditionelle mandeuddannelser, vil disse piger også i højere grad kunne give hinanden indbyrdes støtte.

Det ønskelige ville være, at alle kunne optages på erhvervsskolerne, og at alle kunne få en praktikplads. Der er imidlertid ikke lyse udsigter hertil (jfr. reaktionerne under 1. behandling af SFs forslag til folketingsbeslutning om fremskaffelse af praktikpladser til EFG-lærlinge (B 59)), og indtil disse problemer er løst, finder SF det centralt, at der spe-